
Tereze Lišková: V Humru jsem měla větší redakci než teď

Tereza Lišková, absolventka oboru [Studium humanitní vzdělanosti na FHS UK](#) . Pracuje jako šéfredaktorka magazínu [Material Times](#) .

Na fakultě humanitních studií jsi absolvovala bakalářské studium. Proč právě na FHS?

Když jsem maturovala, měla jsem dvě představy - buď půjdu na Filzu na kulturologii, nebo na Fakultu humanitních studií. Obě dvě ty varianty mi přišly dobré, ale na kulturologii mě nevezali, tak jsem skončila na FHS. Neměla jsem to ale jako druhou záchrannou možnost, ale prostě jako jednu ze dvou.

Vzpomeneš si ještě na nějaký předmět, který tě nejvíce bavil?

Do dneška jezdím na Sokratovské rozhovory, což byl a pořád je na FHS blokový seminář, který teď slaví výročí, dvacet let. Už je tam opravdu dlouho. Tam jezdím dodneška a potkávám lidi, co na fakultu chodí i ty, co už tam dávno nejsou. To je jedna z věcí, co mi přetrvala do současnosti. Zároveň se tu a tam vracím k přednáškám pana Pince, profesora Sokola, Ivana Ryndy či Lily Císařovské.

Přijde ti to jako pořád stejná skupina lidí? Lidé, co chodili na fakultu, když jsi na ní byla a lidé, které potkáváš na seminářích, a chodí tam dnes?

Někteří z nich jsou fakt ti stejní - moji bývalí spolužáci a spolužačky, jen se z pozice účastníků posunuli do role facilitátorů. Dobře se tam ale dá povídat s kýmkoliv. Je to pár dní intenzivních společných rozhovorů u piva i v rámci semináře. Ještě jsem si ale vzpomněla, jak ses ptala, proč jsem šla na FHS – šla jsem tam i proto, že mi můj kamarád, se kterým jsem jela vlakem, řekl, že tam chodí a že je to super. Tenkrát se mi usadila myšlenka, že bych si o tom měla něco zjistit. Trošku mě nahlodal.

Vzpomeneš si, s čím jsi měla naopak při studiu největší problém? Byla to třeba nějaká těžká zkouška, kterou si musela dávat na několikrát?

Asi spíš sama se sebou, než s nějakými zkouškami. S nějakou svojí sebedisciplínou a s tím, jak si čas rozdělit mezi další věci, které jsem dělala. Dálkově jsem studovala ještě žurnalistiku v Brně a do toho jsem dělala vždy nějakou studentskou aktivitu - časopis, ples nebo něco takového. Spíš jsem měla problémy s tím, jak si čas rozdělit efektivně.

Očividně jsi to ale zvládla.

S odřenýma ušima. (smích) Ne vždy ty výsledky byly tak dobré, jak by mohly být.

Po bakaláři jsi studovala nová média na Filozofické fakultě UK. Můžeš dnes říct, že tě na to FHS připravila, že jsi tam přišla se základnou vědomostí, která se ti pak dobře hodila?

Ke zkouškám moc ne, trochu mi pomohly některé semináře, chodila jsem třeba k Jaroslavu Vančátovi. To se mi možná trochu hodilo, ale ke zkouškám jsem se musela připravit zvlášť a taky jsem měla asi trochu štěstí. (Největší štěstí ale asi bylo, když mě Merry, spolužačka a kamarádka z FHS, vzbudila smskou, ve chvíli kdy jsem skoro zaspala první kolo přijímacích zkoušek.) Ještě k těm vědomostem – nebyla jsem v tu dobu žádná novomediální odbornice. Ale během Studia nových médií jsme měli semináře, kde jsme četli základní filozofické, sociologické, psychologické texty. Tam bylo vidět z jaké fakulty, kdo přišel. Pro toho, kdo přišel z FHS, bylo snadnější rozumět, soustředit se a brát to tak, že to k tomu patří.

Bylo vás tam víc z FHS?

Bylo. Třeba Honza Böhmm, ten dneska pracuje pro Lékaře bez hranic, nebo Vojtěch Novák, který dělá doktorát. K tomu, abych se na nová média přihlásila, mě inspiroval kamarád Matez Jindra, který tam šel přede mnou a taky o tom vyprávěl. Řekla jsem si, že o tom oboru nic nevím, ale znělo mi to dobře. Jinak na nových médiích přednáší třeba Dita Malečková, která FHS taky studovala.

Sedíme v knihovně materiálů, kde pracuješ. Jsi šéfredaktorkou magazínu o umění, řemeslech a materiálech Material Times, zároveň se věnuješ malbě. Jakou roli ve tvém životě vlastně hraje umění?

Teď moc času malovat nemám, málokdy si vyhradím čas na soustředění. Spíš než umění bych řekla - nějaké aktivní vytváření něčeho na základě pnutí nebo rozhovorů s lidmi. Je pro mě také důležité mít u toho další lidi a nějak se s nimi porovnávat, mluvit o tom - aby věci vznikaly dohromady. To jsem tak nějak dělala i dřív a pokračuju v tom.

Seznámila ses na FHS s lidmi, se kterými se vídáš do teď?

Ano. Když jsem přišla, znala jsem jen jednoho kluka z gymplu, který tam šel se mnou, a byla jsem z toho hned po maturitě dost překvapená. Nejdřív jsem byla smutná, ale pak jsem dospěla k tomu, že hold budu muset začít něco dělat, abych tam někoho našla. Tak jsme začali chodit do Disku, pak jsem se přidala ke studentskému časopisu, který už existoval. Bylo super, že jsem se k něčemu mohla přidat, potkat lidi. Postupně vznikla skupina dvaceti, třiceti lidí, se kterými se vídáme do dneška. Ne už tak často, ale už se docela známe.

Ještě k roli šéfredaktorky. Na fakultě jsi byla šéfredaktorkou studentského časopisu Humr. Dá se to porovnat s tím, co děláš teď, v reálném světě?

Měla jsem větší redakci, než mám teď. (smích)

Vážně?

Měli jsme tenkrát docela hodně členů v redakci, časopis vycházel ale jen jednou za čas. Tady mám taky hodně externích spolupracovníků, ale není to tak koherentní skupina. Teď je to snad ale o něco profesionálnější než tenkrát. (smích) Nedávno byl sraz k deseti letům Humra, který organizoval současný šéfredaktor, pozval nás napříč historií. Tak jsme si i prolístovali výtisky a docela jsme se pobavili, co všechno jsme zanechali na papíře.

Jsi spoluautorkou receptu na mrkev v rohlíku. Co to vlastně je? A dá se to jíst?

Ano dá. Vzniklo to na Filozofické fakultě, právě při studiu nových médií. Měli jsme vymyslet a navrhnout způsob interakce lidí a jídla a kamarád měl představu, že bude vařit mrkev v rohlíku. Chytli jsme se toho a začali jsme vymýšlet omáčky, které by se dávaly místo hořčice a kečupu. Samotná mrkev v rohlíku je taková suchá, i když třeba děti ji preferují a naše omáčky moc nechťejí. Vymýšleli jsme různé způsoby, jak míchat omáčky na základě využití současných technologií. Vznikl datový receptář OpenSouce, což je hříčka na open-source. Máme tam už několik stovek receptů. Člověk si může vytvořit recept jen podle barev nebo z nějakého textu – program udělá analýzu textu a na základě toho vyplivne recept.

Dá se to jíst?

Je to leckdy i dobré, ale záleží i na člověku, jaký zvolí poměr ingrediencí. Program nabídne seznam a pak je na kuchaři, aby to namíchal, tak, aby mu to chutnalo.

Všechny tyhle tvoje aktivity vlastně začaly už na FHS.

Projekt mrkve v rohlíku vznikl na Fildě, nyní vaříme textové omáčky i s kuchařkami bez domova z organizace Jako doma. Právě schopnost navazovat spolupráci skrz obory nebo oblasti jsem určitě rozvíjela na FHS. Není samozřejmé, že studenti nových médií půjdou za organizací, která se stará o ženy bez domova, a řeknou, že mají projekt, který s nimi chtějí dělat dohromady. Snaha vykračovat mimo běžný rámec, to FHS rozvíjí, a to jsem se naučila.

Chtěla bys o fakultě ještě něco dodat?

Přijde mi zajímavé, že dodneška tady v redakci i v jiných oblastech pořád navazují na lidi, které jsem poznala na FHS, včetně učitelů. Víím, že jste dělali rozhovor s Tomášem Princem, s tím v Material Times děláme seriál Pod rukama. Anička Puobišová, která také byla šéfredaktorkou Humra, pro nás občas dělá rozhovory. V druhém tištěném čísle Material Times teď vyjde článek Františka Marčíka, který na FHS jednu dobu patřil do mytického klanu opravářů. Vědomě se snažím navazovat na myšlenky, které jsou spojené s FHS, a snažím se je využívat v současné praxi.

O jaké jde třeba učitele?

Poslední byl myslím rozhovor s Karolínou Pauknerovou, která dělá antropologii krajiny, předtím s Ivanem Ryndou. Časopis vychází z myšlenky knihovny materiálů - má být o materiálech, o vztazích materiálů a lidí. Píšeme o umění, architektuře, designu, řemeslech. Ale ta témata jsou vlastně společenská, s těmi věcmi se nějak ve všedním životě setkáváme všichni. Proto se snažím, aby bylo vidět, že materiály nejsou jen téma pro inženýry nebo designéry, ale že se to týká tak trochu nás všech a má smysl se tím zabývat. V tom si myslím, že se FHS propojuje s tím, co dělám.

Sára Wienerová
19. 4. 2017